

NANTIA I. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Βουλευτής ΠΑΣΟΚ

NOMΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
Αριθ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ 1556
Ημερομηνία καταθέσεως 15.11.11

Αθήνα, 04/11/11

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας

«Στήριξη μικρομεσαίων επιχειρήσεων βιοτεχνικής αρτοποιίας»

Έως το 1968, οπότε και καταργήθηκε, το επάγγελμα του αρτοποιού ήταν κλειστό. Ο αριθμός των αρτοποιείων που θα λειτουργούσαν και η τοποθεσία καθοριζόντουσαν από την Πολιτεία και η άδεια λειτουργίας αποτελούσε περιουσιακό στοιχείο του ιδιοκτήτη που καθόριζε πού θα τη μεταβιβάσει στο μέλλον. Έως το 1992, οπότε και καταργήθηκαν, υπήρχαν επιπλέον γεωγραφικοί περιορισμοί και αποστάσεις βιωσιμότητας από αρτοποιείο σε αρτοποιείο.

Από το 1992 έως και σήμερα που ισχύει ο νόμος 3526/07, όπως τροποποιήθηκε και με το νόμο 3853/2010, κάθε νόμιμος πολίτης της χώρας μας μπορεί να ιδρύσει και να λειτουργήσει αρτοποιείο σε οποιαδήποτε πόλη και σε οποιοδήποτε σημείο, χωρίς κανέναν απολύτως περιορισμό. Κάθε πολίτης μπορεί να ιδρύσει και να λειτουργήσει όσα αρτοποιεία θέλει υπό οποιαδήποτε νομική μορφή. Επιπλέον, κάθε πολίτης, ανειδίκευτος εργάτης, τεχνίτης, επιστήμονας, ελεύθερος επαγγελματίας μπορεί να εργαστεί σε οποιοδήποτε αρτοποιείο χωρίς καμία προϋπόθεση.

Έτσι, σήμερα τα προϊόντα άρτου διατίθενται από μια πλειάδα καταστημάτων όπως αρτοποιεία, πρατήρια άρτου, super market, υπεραγορές τροφίμων, mini market, μικτά καταστήματα τροφίμων, ζαχαροπλαστεία, γαλακτοπωλεία, καταστήματα ζαχαρωδών προϊόντων. Συνεπώς, κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι η δυνατότητα διάθεσης άρτου και αρτοπαρασκευασμάτων είναι αποκλειστική. Ωστόσο, σύμφωνα με την Ομοσπονδία

Αρτοποιιών Ελλάδος και τη Συντεχνία Αρτοποιών Μεσσηνίας, υπάρχει πρόθεση εκ μέρους της κυβέρνησης για τροποποίηση των βασικών διατάξεων του «αρτοποιητικού νόμου 3526/2007».

Σήμερα, όλοι μιλάμε για την ανάγκη αναπτυξιακής τροχιάς της ελληνικής οικονομίας με στροφή στην παραγωγική διαδικασία. Η βιοτεχνική αρτοποιία αποτελεί έναν από τους ελάχιστους παραγωγικούς κλάδους που έχουν απομείνει στη χώρα μας. Πιο συγκεκριμένα, στην Ελλάδα λειτουργούν σήμερα 14400 βιοτεχνικά αρτοποιεία, ενώ οι άμεσα απασχολούμενοι στα αρτοποιεία ανέρχονται στον αριθμό των 67000. Οι έμμεσα συνεργαζόμενοι, δε, ανέρχονται στον αριθμό των 70000 οικογενειών. Σε όλους αυτούς τους εργαζόμενους, εάν συνυπολογίσουμε τους πάνω από 100 έμπορους αλεύρων, τις 80 κατασκευαστικές και εμπορικές εταιρίες μηχανημάτων αρτοποιίας, αντιλαμβανόμαστε ότι οι εργαζόμενοι αυτού του κλάδου είναι πολλές χιλιάδες, απασχολούμενοι μάλιστα σε ένα ευρύ φάσμα ειδικοτήτων όπως τεχνίτες, εργάτες, οδηγοί, πωλητές κ.α. Μάλιστα, σε οικονομικά μεγέθη, στο χώρο της βιοτεχνικής αρτοποιίας οι επενδύσεις είναι κοντά στα 3 δισεκατομμύρια ευρώ, κυρίως ίδια κεφάλαια αρτοποιών, καθώς ελάχιστοι αρτοποιοί έχουν πρόσβαση σε αναπτυξιακούς και επενδυτικούς νόμους. Χαρακτηριστικά, το 95% του μηχανολογικού εξοπλισμού των αρτοποιείων προέρχεται από ελληνικές κατασκευαστικές εταιρίες, ενώ ο εξοπλισμός των καταστημάτων όπως βιτρίνες, ψυγεία κ.α. είναι 100% από ελληνικές εταιρίες. Συνεπώς, η βιοτεχνική αρτοποιία αποτελεί ένα ζωτικό οικονομικό κομμάτι της κοινωνίας το οποίο ταυτόχρονα ενισχύει την εθνική οικονομία.

Όσον αφορά, δε, την τιμή, αξίζει να αναφερθεί ότι, σύμφωνα με την τελευταία έρευνα της Eurostat, το ψωμί στην Ελλάδα πωλείται κατά 30% φθηνότερα από ότι στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και είναι άριστης ποιότητας. Επιπλέον, το ψωμί του «φούρνου της γειτονιάς» είναι φθηνότερο από το βιομηχανικό και κατεψυγμένο που προμηθεύεται ο καταναλωτής από τα Super Market. Κατόπιν αυτών,

Ερωτάται ο Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας

1. Προτίθεται η κυβέρνηση να προχωρήσει στην τροποποίηση του νόμου 3526/2007;
2. Εάν ναι, σε ποιο πλαίσιο και με ποια αιτιολογική βάση;

Η ερωτώσα βουλευτής,

Νάντια Ι. Γιαννακοπούλου